

यितुमिच्छुः अक्षं कीदृशं वाणैर्दश दिशः संयुयूषुं मिश्रयितुमिच्छुं
भस्जश्रीति वेम् ॥ ३५ ॥

वानरं प्रोर्णुनविषुः शस्त्रैरक्षोविद्विद्युते । तं प्रोर्णुनू
धुरूपलैः सवृक्षैरावभौ कपिः ॥ ३६ ॥

ज०भ० वानेत्यादि । वानरं प्रोर्णुनविषुः क्वादयितुमिक्कुरक्षः विदि
द्युते विद्योतते स्म द्युतिस्वाप्योरिति संप्रसारणं कपिरपि तमक्षं
उपलैर्वृक्षसहितैः प्रोर्णुनूषुः सम्वरीतुमिक्कुरावभौ भाति स्म ऊर्णो
तेः पूर्ववद्विभाषेद् इदं पक्षे गुणः अन्यत्र अज्झरनेति दीर्घः उभ
यत्र नन्दादिति रेफोन द्विरुच्यते ॥ ३६ ॥

भ० वानरमित्यादि । अक्षः शस्त्रैर्वानरं प्रोर्णुनविषुः आक्कादयि
तुमिच्छुः सन् विद्विद्यते दीप्तः द्युतस्वाप्योः खेर्जिः कपिरपि वृक्षस
हितैरूपलैः पाषाणैस्तमक्षं प्रोर्णुनूषुः आक्कादयितुमिच्छुः सन् वभौ
दीप्यते स्म ऊर्णुलज्जाक्कादने भस्जश्रीत्यादिना वेम् ॥ ३६ ॥

स्वां जिज्ञापयिषू शक्तिं वुभूर्षू नु जगन्ति किं । शस्त्रै
रित्यक्षपातां तौ पश्यतां बुद्धिमाहवे ॥ ३७ ॥

ज०भ० स्वाञ्जीत्यादि । तौ कपिराक्षसौ किं स्वां शक्तिं जिज्ञापयिषू बोध
यितुमिक्कू इव वुभूर्षू त्रिजगन्ति किं नु त्रैलोक्यं शस्त्रेण भर्तुं पूरयि
तुमिक्कू इत्येवं बुद्धिमाहवे पश्यतां प्रेक्षकाणां अक्षपातां कृतवन्तौ